

вимагає дотримання аудиторами принципів моральності, чесності, відкритості й прозорості стосовно результатів своєї роботи [4, с.2].

Незважаючи на великі можливості (зовнішній парламентський контроль, незалежність, колегіальність прийняття рішень тощо), надані законом Рахунковій палаті її статус і повноваження за умов нестабільного правового поля все-таки залишаються недостатньо конкретними, містять залишки принципів і методів старої адміністративної системи та дублюючі функції. Тому розробка та вдосконалення нових форм співпраці з міжнародними організаціями та зарубіжними ВОФК, вивчення передового світового досвіду, запровадження у практику діяльності сучасних форм і методів здійснення державного фінансового контролю є, і надалі залишатиметься пріоритетним напрямком щодо реалізації основних напрямків міжнародного співробітництва Рахункової плати України.

Література

1. Історія казначейства. Казначейство зарубіжних країн. Казначейська система виконання бюджету / С. О. Булгакова, Л. В. Гізатуліна, Л. В. Єрмошенко, О. Т. Колодій; навч. посіб. – К. : КНТЕУ, 2005. – 560 с.

2. Карпов Е. С. Организационно-правовые основы государственного финансового контроля в зарубежных странах. / Вестник Владимирского юридического института. – 2007. – №3. – С. 216.

3. Про Рахункову палату : Закон України від 11 липня 1996 № 316/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/315/96-вр>

4. Рахункова палата України. Інтерв'ю та авторські публікації працівників РП. 2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.acrada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/36657;jsessionid=FE6889205B20B10AED943B81E5651038>

УДК 336.22.02(477) (043.2)

Лукаш В. В., Ткач І. О., студентки,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Пивовар Ю. І., к.ю.н., доцент

ОСНОВНІ ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Із здобуттям незалежності Україна самостійно визначає стратегію соціально-економічного розвитку, розробляє та формує незалежну фінансову політику в контексті загальнодержавної економічної політики. Однією зі складових фінансової політики є фіскальна політика, частиною якої є податкова політика [1].

Актуальність проблеми реформування податкової політики зумовлена тим, що у ході здійснюваних в Україні за роки незалежності реформ продовжують відбуватися глибокі соціально-економічні перетворення. Разом з тим непослідовність процесів реформування, відсутність цілісної концепції державної економічної політики, значні структурні диспропорції в економіці призвели до глибокої і затяжної соціально-економічної кризи суспільства. Одним з важливих факторів кризових явищ в Україні стала не виважена податкова політика держави, у результаті якої відбулося гальмування інноваційно-інвестиційних процесів, що у свою чергу призвело до зниження рівня реальних податкових надходжень.

Головною метою податкової політики України є формування державної казни і стимулювання економіки.

Для реалізації пріоритетів розвитку податкової політики, необхідно здійснювати комплекс стимулюючих заходів, що передбачають: зниження податкового тиску, стимулювання інноваційної діяльності, сприяння розвитку малого підприємництва, підвищення фіскальної ефективності податків за рахунок розширення податкової бази, поліпшення адміністрування, зменшення масштабів ухилення від сплати податків, декриміналізація податкового законодавства [2].

Податки можуть відігравати роль стимуляторів або дестимуляторів економічних процесів у державі, залежно від особливостей податкової політики, яка сформована у державі. Характерним і дестабілізуючим фактором для України сьогодні є значна кількість податків, безсистемне надання пільг, значний податковий тягар, часті зміни податкового законодавства.

Хоча стратегічною метою України залишається вступ до Європейського Союзу, проте податкова система України характеризується значними недоліками, що потребують усунення. Зокрема, це такі з них:

- податкова система недостатньо спрямована на стимулювання економічного зростання, проведення структурної перебудови економіки, модернізації підприємств та впровадження інновацій;

- досить високим є податкове навантаження на фонд оплати праці, що стало одним із факторів посилення тінізації економіки та ухилення від оподаткування;

- недостатньо виваженими є механізми стягування та відшкодування податку на додану вартість, що є основою стримування економічного зростання та зловживань з одержанням бюджетного відшкодування;

- нерівномірний розподіл податкового навантаження на платників різних галузей;

– низьким (порівняно із європейськими країнами) є оподаткування операцій суб'єктів з використання природних ресурсів;

– спрощена система оподаткування малого бізнесу є недосконалою, оскільки вона сприяє уникненню від оподаткування та використанню нерациональних систем мінімізації податкових зобов'язань тощо.

Розв'язання існуючих проблем податкової системи України має відбуватися через послідовну реалізацію стратегічних цілей реформування податкової системи України, а саме: підвищення конкурентоспроможності вітчизняного бізнесу; легалізація тіньового сектору; активізація інвестиційних процесів в економіці; розробка простих і зрозумілих податкових норм для суб'єктів господарювання; скорочення витрат платників на нарахування і сплату податків і держави на їх адміністрування; адаптація податкового законодавства України до законодавства ЄС; забезпечення умов для добровільного виконання вимог податкового законодавства платниками податків; запровадження інформаційно-аналітичної системи державної податкової служби в національному масштабі; автоматизація процесів оподаткування з використанням сучасних технологій [3].

Отже, виходячи з дослідження сутності проблем і стратегічних цілей реформування податкової політики України, виникає необхідність удосконалення податкової політики України за такими напрямками: підвищення ефективності системи адміністрування; вдосконалення законодавчого забезпечення податкової системи; детінізація економіки та боротьба з корупцією в системі адміністрування податків шляхом посилення відповідальності за ухилення від сплати податків та корупцію у системі державних органів влади тощо.

Література

1. Василичев Д. В. Розбудова податкової системи України // Економічний простір. – №20/2. -2012. – 137-143.

2. Податкова політика України: стан, проблеми та перспективи: Монографія / П.В. Мельник, Л.Л. Тарангул, З.С. Варналій [та ін.]; за ред. З.С. Варналія. – К. : Знання України. – 2008. – 675 с.

3. Хілобок Ю. А. Основні напрямки реформування сучасної податкової політики України / Ю. А. Хілобок // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2009. – № 2(6). – С. 114–118.